

[Rasmussen (Gylling).]

enkelt Ord: Margarine. Man har endogsaa paa det nuværende Tidspunkt, da Smørret staar i en Pris, som vi godt kan være tjent med, den store Dristighed fremdeles at fumle med Spørgsmaalet om at prisfordyre Margarine for den almindelige forbrugende Befolkning. Dette Parti tror at have Eneret paa at være dem, som har været interesseret i at gøre et Arbejde for at undgaa Pristigning. Dette skal der i Sandhed en stærk Røst til at paastaa. Maa jeg ikke, da Talen er om Margarine, henvende en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Løje. Jeg husker, at ved anden Behandling af Smørloven i Foraaret udtalte det ærede Medlem, der var meget opbragt over den Form, Loven fik, at det, som vilde ske ved Gennemførelsen af denne Lov, vilde være, at Forbruget gik stærkt ned, og at Priserne i Udlandet ogsaa gik ned. Jeg vil bede det ærede Medlem se efter i Rigsdagstidende og saa se, hvorledes hans Spaadom i saa Henseende er gaaet i Opfyldelse. Der er tværtimod sket det fuldkommen modsatte.

Jeg maa i denne Forbindelse pege paa, at Formanden for Mejeriorganisationerne forleden Dag erklærede, at over 10 Mill. Kr. har denne Lov givet Mejerierhvervene, og det kan ikke blive mindre i den kommende Tid, hvor Prisen ligger oppe over det, man selv fra visse Sider har krævet som den Pris, man maatte have. Jeg vil i denne Forbindelse gerne bringe en Tak for en Gangs Skyld til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som i Sommer imødegik en Række af de urimelige Udtalelser, der fremkom i Venstres Blade. Det er saa sjældent, det ærede Medlem kan paakalde nogen Tak fra min Side; derfor vil jeg ikke undlade at udtale en Tak ved denne Lejlighed, hvor der er rimelig Grund til at gøre det, fordi det ærede Medlem foretog en redelig Opstilling af, hvorledes Smørloven havde virket, i Mod sætning til den Maade, hvorpaa man fra anden Side har fremstillet Forholdet.

Jeg vil ikke med disse Bemærkninger have sagt, at Landbruget nu er over alle Vanskeligheder. Jeg er fuldkommen klar over, at det ikke er det. Efter den Række vanskelige Aar, der har været, kan et enkelt Aars forholdsvis bedre Indkomst, saaledes som den kan konstateres nu, ikke klare Sagen. Derfor tror jeg ogsaa, at det bliver nødvendigt med Henblik paa de Forandringer, der kan ske i Prisforholdene, i Fremtiden at lovgive om bestemte Forhold inden for Landbruget. Men jeg vil udtale Haabet om, at de to Kommissioner, der arbejder for Tiden, nemlig Skattekommissionen og Gælds-

og Rentekommissionen, maa kunne bringe et Resultat ud af deres Arbejde. Jeg tror, at Skatteforholdene efterhaanden er blevet alt for vanskelige — ja, de er ogsaa vanskelige for os herinde, men endnu mere vanskelige og uoverskuelige for andre ude omkring i Befolkningen at klare. Der vilde være meget vundet ved den Forenkling af vore Skatteforhold, som jeg haaber at Skattekommissionen tilstræber under sit Arbejde. Og jeg mener, at der vilde være meget vundet for det danske Landbrug i Almindelighed, hvis man gennem Gælds- og Rentekommissionens Arbejde kunde faa vore Prioriterings- og Rentebetalingsforhold ændret.

Jeg ser saadan paa det, at det, der er sket inden for dansk Landbrug gennem en Række Aar, nok kan vække til Eftertanke. Det har i Tusinder af Tilfælde været en ren Tilfældighed, der har afgjort, hvem der i Dag er en velhavende Mand inden for Landbruget, og hvem der er en fattig Mand, idet det afgørende Forhold gerne har været, paa hvilket Tidspunkt vedkommende har sikret sig sin Ejendom. Der vilde være meget vundet for Landbruget som Erhverv, saafremt man i nogen Grad kunde afbøde de mægtige Udsving af Priserne, som har fundet Sted gennem de sidste 20—25 Aar. Det vil i hvert Fald det arbejdende Landbrug, de Mennesker, som arbejder i Landbruget, fordi de nu engang har knyttet deres Skæbne til dette Erhverv, være vel tjent med. Derimod vil det maaske nok betyde ringere Vilkaar for dem, der spekulerer i Landbruget, spekulerer i Prisopgang og spekulerer i Prisnedgang, mangen Gang med Fordel og mangen Gang med Tab, men den Del af Landbrugets Udøvere er det ikke vor Opgave herinde at lovgive for.

Der har ogsaa i de senere Dage været ikke saa lidt Diskussion om Samarbejde. Det var den højtærede Statsminister, der med vanlig Elskværdighed ved Rigsdagens Aabning indbød til et Samarbejde. De første Dage syntes jeg, saaledes som man ogsaa kunde mærke det af den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser, at det ikke var helt umuligt, at man kunde faa et Samarbejde paa enkelte Omraader; men saa skete der det, at Venstre forleden holdt Delegeretmøde her i København, og navnlig efter dette Mødes Afholdelse skal jeg love for, at der ikke bliver lagt Sordine paa de Taler, der holdes, heller ikke herinde i Rigsdagen. Det har været en voldsom Afvisning af ethvert Forsøg paa Samarbejde.

Jeg tror, de Herrer har misforstaaet deres Stilling en lille Smule — her tænker jeg paa Venstre, det er navnlig det Parti,